

Luna ar fi dorit să le poată povesti că și niște pui de căprioară fuseseră furajați de către braconieri. Dar Alma îi interzisese să îl implice și pe Dănuț. Nu voia ca Luna să împărtășească cunoștințele sale cu adulții.

Luna avea mari dubii că ea va putea salva cerbul de una singură. Și, dacă era să fie sinceră, îi mai era și frică de braconieri. Ce să facă în situația asta?

În acel moment, Drago se ridică încet de pe perna lui de cățel și se mișcă ușor către Luna.

Se ridică și bolborosi:

— Acum nu exagera. Este adevărat că nu ești adult, dar poți la fel de bine să bagi frica într-un braconier,

dacă ești suficient de furioasă.

Bufnițele te-au ales tocmai pentru că ești în stare! De asemenea, bucură-te de asta și nu te mai plânge atât, ca un șoricel fricos.

Dacă-ți faci treaba

bine, îi pot da și

eu de înțeles

Șefului că

dintr-odată

îmi plac



## Peste trunchiuri de copaci și pietre în Pădurea Întunecată

— Nu se poate așa ceva! Chiar trebuie să luăm cu noi animalele astea care flutură din coadă? strigă indignată Mia, strâmbând din nasul ei micuț.

Luna dădu din cap.

— I-am promis mamei că voi avea grijă de ei. N-au voie să rămână singuri acasă.

Pisica sălbatică se indignă atât de tare, încât mustața ei tremură cu totul.

— Sper că știți să vă comportați și nu veți pune în pericol misiunea noastră.

Luna dădu din cap cu entuziasm.

— Chiar nu trebuie să-ți faci nicio grijă în privința asta, Mia!

Aruncă o privire amenințătoare către șoricari.

— Să nu care cumva să mă faceți de râs, șopti ea și le arată bunătațile pe care le puse pentru ei în geantă.

Porniră. Luna cunoștea deja prima parte a drumului. Era aceeași pe care mersese deja cu mama ei spre gospodăria familiei Rozmarin. Dar apoi, la un anumit tufiș de mure, pisica sălbatică se opri și dispăru brusc.

Luna era nedumerită.

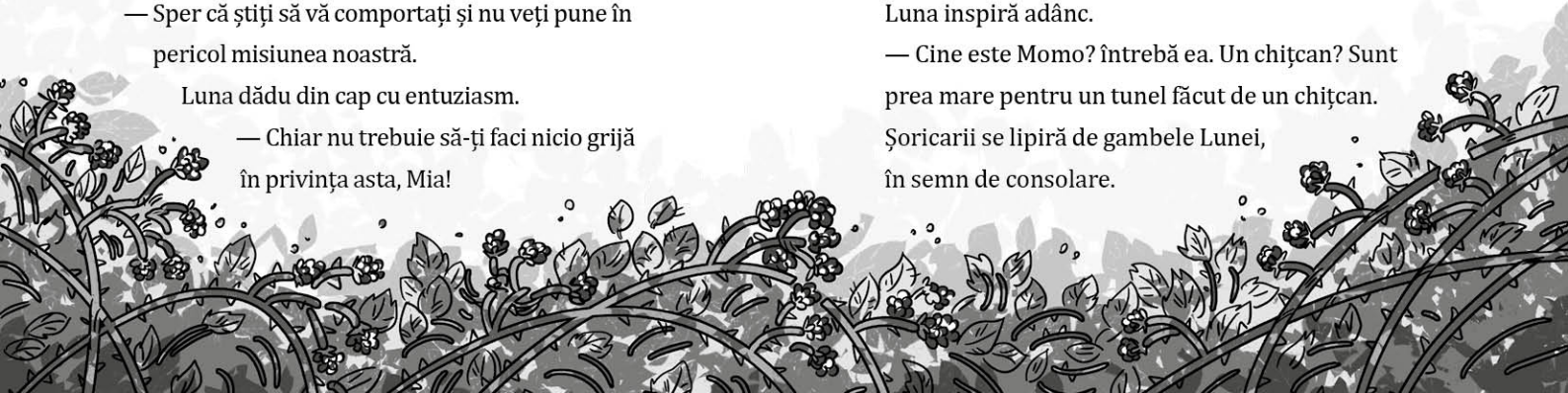
— Și acum? Mia? strigă ea. Unde ești? Tufișul ăsta de mure înțeapă chiar tare. Nu reușesc să trec de el.

— Luna, rosti pisica sălbatică aspru, nu te mai plânge atât. Deschide ochii larg. Momo a făcut o gaură în tufiș. Acolo, în spate, este reședința lui de iarnă. A fost foarte amabil din partea lui că ne-a lăsat să trecem prin casa lui. Înaintează!

Luna inspiră adânc.

— Cine este Momo? întrebă ea. Un chițcan? Sunt prea mare pentru un tunel făcut de un chițcan.

Șoricarii se lipiră de gambele Lunei, în semn de consolare.



— Hai că ai loc, suspină Mia. Momo este un porc-mistreț foarte amabil. Așadar, nu se pune problema să suferi de un atac de claustrofobie. Luna se duse în dreptul tufișului și se mai uită o dată, mai atent. Într-adevăr, era un spațiu liber acolo! Și în spatele lui era atât de bine camuflat Momo, încât nimănui nu i-ar fi trecut prin minte să își imagineze măcar existența unei găuri.

— Am găsit-o! strigă Luna ușurată.

Se lăsă în patru labe și aruncă flautul prin gaură. Șoricarii urmară cu repeziciune.

Luna se uită curioasă în jur. Bârlogul era aranjat confortabil și era capitonat cu crengi, frunze și foarte mult mușchi moale.

— Miroase urât aici, se plânse Daisy.

— Șșșt! Ți îndemnă Luna. Suntem musafiri aici.

Pisica sălbatică insistă ca ei să înainteze, astfel că doamna șoricar nu fu nevoită să suporte prea mult mirosul din bârlog.

În spatele culcușului, începea Pădurea Întunecată. Nu era făcută nicio potecă și, astfel, pisica sălbatică sărea elegantă peste rădăcini, se unduia printre ghemuri de plante cățărătoare și sărea cu dibăcie peste crengi groase.

Pentru Luna, drumul era mult mai dificil, iar șoricarii aveau și ei nevoie de ajutorul ei, din cauza picioarelor scurte.

— Voi chiar sunteți prea grași, gâfâi Luna. Trebuie să intrați la dietă cât mai curând posibil!

Șoricarii pufăiră jigniți, iar Drago mormăi:

— Până aici! Să fii bucuroasă că nu te pârâm la Șefi. Luna chicoti.

— Ei nu înțeleg o iotă din ce ziceți, așa că puteți pâlăvrăgi cât vreți de mult.

La acest răspuns, șoricarii tăcură ofenșați.

